

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα:

Έλλειψη αρμοδιότητας της Επιτροπής:

Η Επιτροπή δεν μπορεί νόμιμα να λάβει απόφαση βάσει του άρθρου 16 παράγραφος 2 και του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84 ⁽¹⁾, επειδή κατά το χρονικό σημείο της υποβολής της αίτησης η προσφεύγουσα είχε αποκτήσει αναφαίρετο δικαίωμα, βάσει του οποίου εναπόκειται στην αρχή του κράτους μέλους που ήταν τότε αρμόδια σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3017/79 ⁽²⁾, να αποφασίσει επί της αιτήσεως για επιστροφή.

Παράνομο της προσβαλλόμενης απόφασης:

Σύμφωνα με το σκοπό τόσο του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3017/79, όσο και του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84 πρέπει να ληφθούν υπόψη οι περιστάσεις που συνδέονται με τον αιτούντα και τους προμηθευτές του («το πραγματικό περιθώριο ντάμπινγκ»), ενώ η Επιτροπή δασίστηκε σε γενικής φύσεως εκτιμήσεις και δεν έλαβε υπόψη της τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα.

Σε περίπτωση αμφιβολίας ως προς τους ισχυρισμούς που πρόβαλαν εγγράφως οι τούρκοι προμηθευτές της προσφεύγουσας, η Επιτροπή έπρεπε να συγκεντρώσει πληροφορίες αυτεπάγγελα.

Παράνομο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 789/82 ⁽³⁾ του Συμβουλίου περί επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ:

Η κανονική διάρκεια της διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3017/79, παραβιάστηκε κατά πολύ χωρίς καμιά αιτιολογία. Η κατάσταση των τριών τουρκικών επιχειρήσεων που επελέγησαν δεν είναι αντιπροσωπευτική. Το γεγονός που προξένησε τη ζημία στην κοινοτική βιομηχανία δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι επήλθε επειδή η διαφορά τιμής σε σχέση με τις τιμές που εφαρμόζουν οι παραγωγοί που είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα, και σύμφωνα με τους αριθμούς που δίδει η ίδια η Επιτροπή, εν μέρει υπερβαίνει κατά πολύ το καθορισμένο περιθώριο ντάμπινγκ. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή παράνομα παρέλειψαν να αποκλείσουν τελείως την εφαρμογή του δασμού αντιντάμπινγκ σε «παλαιές συμβάσεις» και έτσι η ρύθμιση στην πραγματικότητα αποκτά έμμεσα αναδρομική ισχύ. Σε σχέση, ιδίως, με τη μεγάλη διάρκεια της διαδικασίας και το γεγονός ότι στην πραγματικότητα η διαδικασία δεν προχωρούσε και ότι διαπιστώθηκε η ύπαρξη ντάμπινγκ μόνο μετά από μαζικές παρεμβάσεις των ενδιαφερόμενων παραγωγών στην Αγγλία και στη Γαλλία, καθώς και των κυβερνήσεών τους, δεν μπορεί να προσαφθεί στην προσφεύγουσα έλλειψη επιμέλειας.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 201, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 339, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 90, σ. 1.

Προσφυγή των 1. Akzo Chemie BV (Κάτω Χώρες) και 2. Akzo Chemie UK Ltd (Ηνωμένο Βασίλειο) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 14 Ιανουαρίου 1985

(Υπόθεση 5/85)

(85/C 43/10)

Οι επιχειρήσεις 1. Akzo Chemie BV (Κάτω Χώρες) και 2. Akzo Chemie UK Ltd (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενες από τους Ivo Van Bael και Jean-Francois Bellis, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Elvinger & Hoss, 15 Côte d'Eich άσκησαν, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 14 Ιανουαρίου 1985 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- Να κηρύξει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και δάσιμη.
- Να ακυρώσει, κατά συνέπεια, την απόφαση της Επιτροπής της 6ης Νοεμβρίου 1984 ⁽¹⁾.
- Να απαγορεύσει στην Επιτροπή να χρησιμοποιήσει τα έγγραφα και τα στοιχεία που περιήλθαν στην κατοχή της συνεπεία των ελέγχων που διενεργήθηκαν βάσει της προσβαλλόμενης απόφασης.
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα:

- Μη τήρηση των θεμελιωδών αρχών που διατυπώνονται στο άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προστασίας των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών: η «ειδική εντολή» δεν εκδόθηκε συννόμως (δηλαδή κατά το άρθρο 14 του κανονισμού αριθ. 17), επειδή η προθεσμία που προβλέπεται στη σχετική διάταξη δεν τηρήθηκε εν προκειμένω από την Επιτροπή.
- Καταχρηστική μεταβίβαση εξουσιών (άρθρο 27 του προσωρινού εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής, ΕΕ αριθ. L 199, 1975, σ. 43 και μια μεταβίβαση, που δεν δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, εξουσίας λήψεως των αποφάσεων που αναφέρονται στα άρθρα 11 και 14 του κανονισμού αριθ. 17 προς το μέλος της Επιτροπής που είναι αρμόδιο για τον ανταγωνισμό): η αρχή της συλλογικότητας πρέπει να εφαρμόζεται πλήρως και εξαρχής, όταν η ενδιαφερόμενη επι-

⁽¹⁾ Περί ελέγχου της Akzo Chemie BV και Akzo Chemie (UK Ltd σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17 του Συμβουλίου (υπόθεση IV/30.698).

χείριση επικαλείται κατάχρηση εξουσίας και παραβίαση του δικαιώματος ακροάσεως για να δικαιολογήσει την προσωρινή της άρνηση να υποβληθεί σε έλεγχο που έχει αναγγελθεί.

- Ανεπαρκής αιτιολογία: η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει καμία απάντηση, ούτε καν συνοπτική, στα επιχειρήματα που προέβαλαν οι προσφεύγουσες για να αναβληθούν οι έλεγχοι που επρόκειτο να γίνουν.
- Παράβαση του άρθρου 14 παράγραφος 4 του κανονισμού αριθ. 17: στο σύντομο διάστημα, κατά το οποίο ελήφθη η προσβαλλόμενη απόφαση, ήταν πρακτικά αδύνατο στην Επιτροπή να «ακούσει τη γνώμη» της αρμόδιας ολλανδικής αρχής σύμφωνα με την «ενιαία διοικητική πρακτική» της Επιτροπής (πρβλ. την απάντηση της Επιτροπής σε μια κοινοδουλευτική ερώτηση, ΕΕ αριθ. C 310 του 1979, σ. 31).

Προσφυγή του Consorzio Cooperative d'Abruzzo κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 21 Ιανουαρίου 1985

(Υπόθεση 15/85)

(85/C 43/11)

Το Consorzio Cooperative d'Abruzzo) με έδρα το Ortona, εκπροσωπούμενο από τον πρόεδρό του και ήδη νόμιμο εκπρόσωπό του Felice Paolucci, με πληρεξούσιους τους Giovanni Maria Ubertazzi και Fausto Kapelli, δικηγόρους Μιλάνου και τον Antonino Minutolo, δικηγόρο Lanciano, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Louis Schilz, 38, Bld. G.D. Charlotte, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 21 Ιανουαρίου 1985, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 31ης Οκτωβρίου 1984, που κοινοποιήθηκε στις 14 Νοεμβρίου 1984, με την οποία μειώνεται η χρηματοδοτική συμμετοχή του ΕΓΤΠΕ σε 3 156 318 792 ιταλικές λίρες (!),
- να κηρύξει έγκυρη και αμετάκλητη την απόφαση της Επιτροπής της 7ης Απριλίου 1982, που κοινοποιήθηκε στις 27 Απριλίου 1982, που επέτρεψε τη χρηματοδοτική συμμετοχή ποσού 4 298 543 500 ιταλικών λιρών,

(!) Τμήμα Εγγυήσεων, στην κατασκευή περιφερειακού κέντρου για την επεξεργασία του γλεύκου και την εμφιάλωση των οίνων στο δήμο Ortona (Chieti).

— να επιβάλει στην Επιτροπή τη διάθεση των ποσών χρηματοδοτικής συμμετοχής, κατά το μέτρο που ορίζεται στην απόφαση και σύμφωνα με το στάδιο προόδου των εργασιών, την εκτέλεση των οποίων ανέθεσε το Consorzio,

— να καταδικάσει με άμεσα εκτελεστή απόφαση την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα:

- παράβαση ουσιαστικού τύπου: ανύπαρκτη ή ελλιπής αιτιολογία,
- κατάχρηση εξουσίας,
- παραβίαση των θεμελιωδών αρχών
  - της ασφάλειας του δικαίου: η απόφαση του 1982, η οποία θεσπίστηκε σύμφωνα με τους κανόνες που ίσχυαν κατά το χρόνο εκδόσεώς της, παρήγαγε ουσιαστικά τα προβλεπόμενα σε αυτή αποτελέσματα και, συνεπώς, οποιοδήποτε μεταγενέστερο τροποποιητικό μέτρο συνεπάγεται παραβίαση της αρχής της ασφάλειας του δικαίου,
  - της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης: η μείωση της αρχικά εγκριθείσας χρηματοδοτικής συμμετοχής, τώρα που οι ανατεθείσες εργασίες έχουν ουσιαστικά εκτελεστεί, εκθέτει το Consorzio σε περαιτέρω ευθύνες, εντελώς ανεξάρτητες από τη συμπεριφορά του. Η απουσία οποιασδήποτε αιτιολογίας παρέχει τη σαφέστερη απόδειξη ότι δεν ήταν δυνατό να προβλεφθεί το προσβαλλόμενο τροποποιητικό μέτρο.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 22 Ιανουαρίου 1985

(Υπόθεση 17/85)

(85/C 43/12)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Guido Berardis, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, επίσης μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg, άσκησε στις 22 Ιανουαρίου 1985 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας τις αναγκαίες διατάξεις για τη συμμόρφωση της προς την οδηγία 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου